

[Finansministeren.]

Må jeg endelig sige med hensyn til sædvane, at inden for dette lovgivningsområde er betalingstidspunktet tidligere administrativt blevet udskudt, idet lovens betalingstidspunkter er blevet udskudt ved en ministeriel resolution sidste efterår. Der har altså her været en videregående administrativ praksis end den, der nu bliver benyttet, ved at man siger, at det og det retsmiddel bliver ikke anvendt førend på det og det tidspunkt.

Og så skal jeg i øvrigt henvise til det, justitsministeren vil sige herom.

Det spørgsmål, som i øvrigt blev rejst af hr. Lysholt Hansen, var, om der skulle stilles yderligere beløb til rådighed for landbruget. Jeg kan sige til hr. Lysholt Hansen, at det er rigtigt, at der er foregået og vil komme til at foregå forhandlinger mellem landbrugsministeren og landbrugets repræsentanter. Disse forhandlinger er ikke afsluttet, så jeg kan altså ikke udtale mig om dem.

Med hensyn til spørgsmålet om de 3-årige budgetter forstod jeg på hr. Lysholt Hansen, at han nærmest mente, at jeg havde fornærmet ham — eller hvem det nu var, jeg havde fornærmet — ved at udtale mig i radioen om de hensigter, regeringen havde med hensyn til den fremtidige budgetpolitik, i stedet for at starte med at omtale det i folketinget. Jeg tror dog, det er enhver ministers ret at tale om, hvilke hensigter man har med den politik, man fører, uden først at skulle stå skoleret for finansudvalget om det. Derfor mener jeg, at jeg har fuld ret til at sige, at det er regeringens hensigt at føre en anden budgetpolitik. Vi kan naturligvis ikke, når der har fundet et regeringsskifte sted, være bundet af de 3-årige budgetter, der er lagt under en tidligere regering. De 3-årige budgetter har jo ingen som helst lovskraft; de 3-årige budgetter er jo kun et udtryk for den planlægning, den pågældende regering mener er forsvarlig.

Hvis hr. Lysholt Hansen ser på de 3-årige budgetter, der er blevet fremlagt her i folketinget, vil han se, at det ikke vil være muligt at skaffe dækning over statsfinanserne til afholdelse af disse udgifter uden en meget betydelig yderligere stigning i skattebyrden, og hr. Lysholt Hansen ved jo, hvordan hans eget parti ser på stigninger i skattebyrden — nu i hvert fald. Vi ved fra de sidste ugers diskussioner, at hans eget

parti mener, at skattebyrden er for tung, og at den burde sænkes. Med det synspunkt — som jo altså her er sammenfaldende for opposition og regering — må det da være regeringens pligt at føre den fremtidige budgetpolitik således, at skattebyrden ikke bliver yderligere presset; det er den ganske logiske konsekvens af det, som både opposition og regering nu har sagt om skattebyrden, og derfor må vi indrette budgettet for 1969-70 således, at det kommer mere i overensstemmelse med de forventede indkomststigninger hos befolkningen og dermed også i overensstemmelse med de produktionsstigninger, der kan blive tale om. Det er simpelt hen en nødvendighed. Især når man har en opposition, som mener, at skattebyrden er blevet for tung, må man gøre det, og jeg mener at have givet udtryk for, at vi ikke kan vente en produktionsstigning i realværdier — her taler jeg ikke om løbende priser, men om faste priser — på mere end 5 pct. i det kommende år. Ja men så må vi, hvis ikke skattebyrden skal være endnu tungere, afpasse de offentlige udgifter — og det vil sige budgetoverslagene for de kommende år og specielt det finanslovsforslag, der til efteråret skal fremsættes for året 1969-70 — til kun at rumme en udgiftsstigning i faste priser på disse 4-5 pct., som vi kan vente i produktionsstigning.

Dernæst spurgte hr. Lysholt Hansen, hvordan regeringen så på den henvendelse, hr. J. O. Krag har rettet til statsministeren om forsvaret. Jeg har nævnt over for statsministeren, at dette spørgsmål har været rejst i debatten, og statsministeren bad mig takke for brevet og sige, at det vil nu blive drøftet i regeringen — det har der ikke været mulighed for endnu — og så vil regeringen naturligvis på pæn og høflig måde svare hr. J. O. Krag på hans brev.

Jeg takker hr. Damsgaard for de udtalelser, han fremsatte vedrørende de 5 år gamle love og de gamle lovbestemte udgifter. Jeg tror ligesom han, at der må være også lovbestemte udgifter, der kan tages op til revision, når der er gået nogle år, så vi kan se, om baggrunden for dem ikke skulle være ved at falde bort.

Jeg vil meget gerne ind på den tanke, at sociale bidrag kan opkræves sammen med kildeskatten, og jeg gav i går under kildeskattedrøftelsen udtryk for, at vi ser posi-